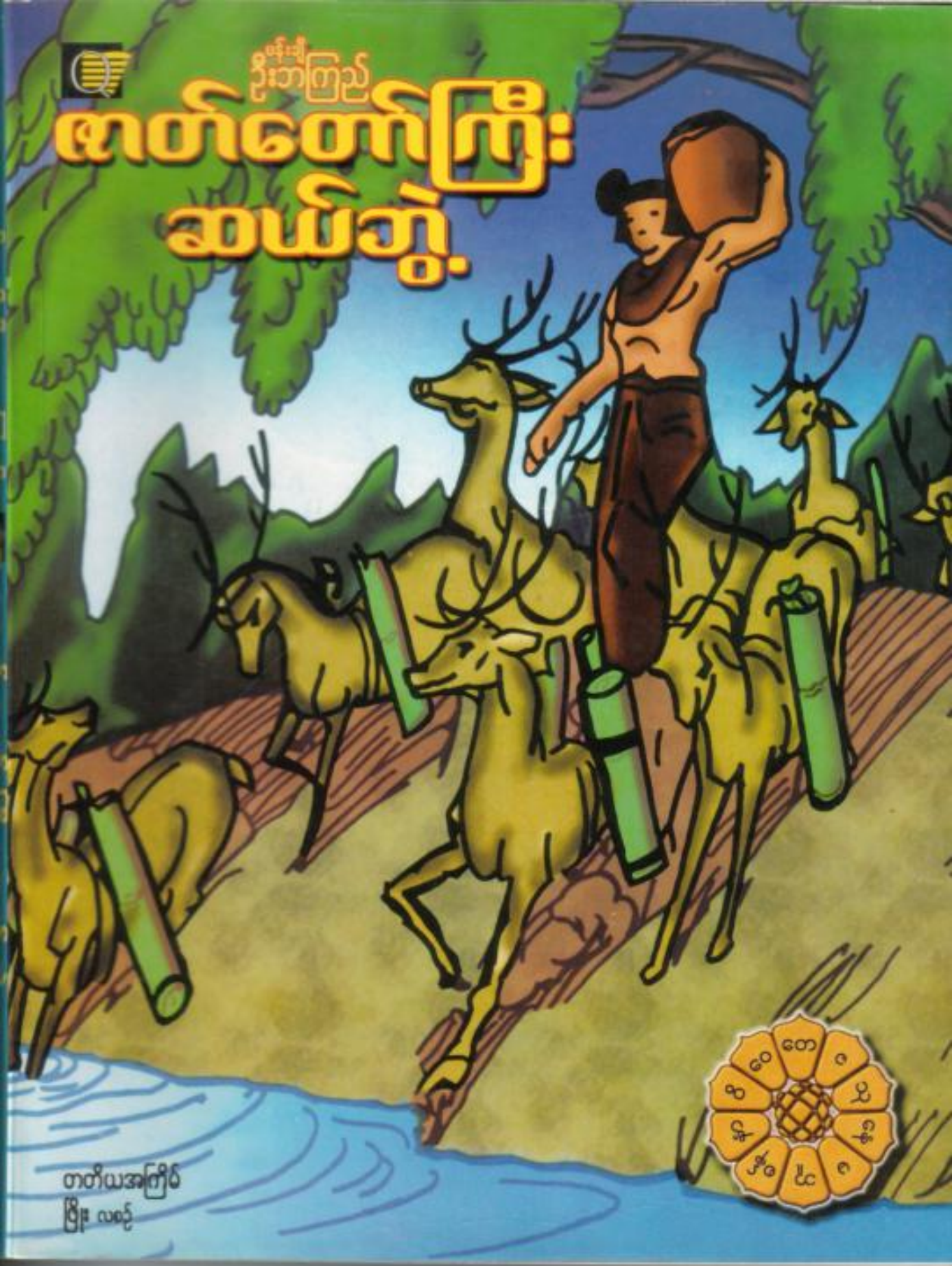

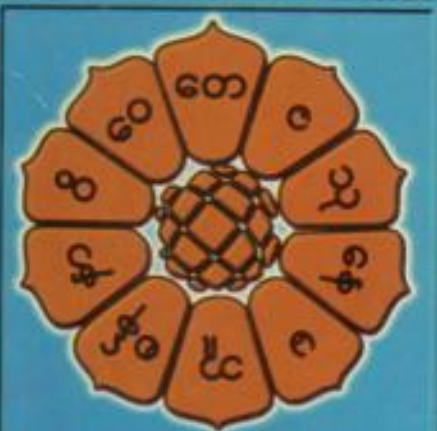
နိဗ္ဗာန်ကြည်

ဇာတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့

တတိယအကြိမ်
ပြန်လေ့

ဆရာကြီး ပန်းချီ ဦးဘကြည်
(F.R.S.A London)

ဆရာကြီး ပန်းချီ ဦးဘကြည်

(F.R.S.A London)

ပန်းချီဆရာကြီး ဦးဘကြည်ကို ၁၉၁၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ၁၆ ရက်နေ့က ကချင်ပြည်နယ်၊ တွင် မွေးဖွားသည်။ အဖ ဦးဘိုးဆောင်၊ အမိ ဒေါ်အေးမေ ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် ပညာသင်ရင်း၊ ဝါသနာပါရာ ပန်းချီပညာကို လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် အိုင်အက်စ်တန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ဆရာဖြစ်သင်တန်းကိုလည်း တက်ရောက်အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင် ဘီလပ်ပြန် ပန်းချီဆရာကြီး ဦးဘကြည် (အာဂျီ၊ စီ၊ အေ၊ လန်ဒန်) ထံတွင် ပန်းချီပညာ ဆည်းပူးခဲ့သည်။ ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် မြင်သစ်အစိုးရ ပညာသင်ဆရာကော ပါရီအမျိုးသားအဆင့်မြင့် ပန်းချီသိပ္ပံတွင် တစ်နှစ် ပညာသင်ခွင့်ရသည်။ ထိုသို့ ပညာဆည်းပူးနေစဉ် ကမ္ဘာ့ပန်းချီပြပွဲကြီး "Le Salon 49" တွင် ဝင်ရောက်ပြသနိုင်ခဲ့ပြီး လန်ဒန်၊ ဖွန်တီကာလိုမြို့များတွင် ကျင်းပသည့် ပန်းချီပြပွဲကြီးများတွင်လည်း ပါဝင် ပြသနိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် အစိုးရပညာသင်ဆရာ ရရှိ ဝီလာဒေါ့လ်ရား ပန်းချီအကယ်ဒမီတွင် တစ်နှစ် ပညာဆည်းပူးခွင့် ရခဲ့သည်။ ထိုနှစ်မှာပင် ပင်စီလ်ဗေးနီးယား တက္ကသိုလ်တွင် ပန်းချီပဟာဝိဇ္ဇာတန်း တက်ခွင့်ရခဲ့သည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် လန်ဒန် တော်ဝင် ပန်းချီဆရာအသင်းကြီးမှ ရာသက်ပန်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် "F.R.S.A" ဘွဲ့ ရရှိမြှင့်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီး ဦးဘကြည်သည် မြန်မာပန်းချီလောက၏ ဖခင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မြန်မာ့ရိုးရာ ပျော်ပူရွှင်ပူဆိုင်ရာ အကအခုန် သရုပ်ဖော်လက်ရာများ၊ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ဆယ့်နှစ်ရာသီ ပွဲလမ်း၊ သဘင်သရုပ်ဖော်လက်ရာများ၊ ဇာတ်၊ နိပါတ်ဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဝင်ပန်းချီကားများ၊ အောင်ခြင်းရုပ်ပါး သရုပ်ဖော် ပန်းချီကားများ ရေးဆွဲရာတွင် အထူးထင်ရှားသည်။ ခေတ်အပြင် ခေတ်အတွေး၊ ခေတ်အရေးဆိုင်ရာ ခေတ်သစ် ပန်းချီလက်ရာများကိုလည်း စိတ်ကူးကောင်းကောင်းဖြင့် ရေးဆွဲလေ့ရှိသည့် စွယ်စုံပန်းချီကျော်ကြီး ဖြစ်လေသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်မှ စ၍ ရှေးရိုး၊ မြန်မာပန်းချီရေးဆည်းကို သုတေသနပြုကာ ဖော်ထုတ်ရေးဆွဲနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ သုတေသနပြု ရေးဆွဲနေဆဲ ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် ပန်းချီပညာ ဆည်းပူးပြီး ပြန်ရောက်သည့် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဝိုင်အမ်ဘီအေ အသင်းကြီးမှာ တာဝန်ပေးချက်အရ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင်ဇနကာဘိဝံသ ဆရာတော်ကြီး ရေးသားတော်မူသည့် ဗုဒ္ဓဝင်ကို ဆရာကြီးဦးဘကြည်က ပုံတော်များ ရေးဆွဲသရုပ်ဖော်ခဲ့သည်။ ယင်းဗုဒ္ဓဝင်စာအုပ်ကြီးမှာ ယခုအခါ စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ယင်းဗုဒ္ဓဝင် စာအုပ်ကြီးကို သရုပ်ဖော်ရေးဆွဲရန် ဆရာတော်ကြီးများထံ ချဉ်းကပ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ စသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြု၍ အထူး စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းများဖြင့် ရေးဆွဲခဲ့ရာ ဗုဒ္ဓ၏ မေတ္တာတရားတော်များကို ထင်ရှားစေပါလွင်အောင် သရုပ်ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။

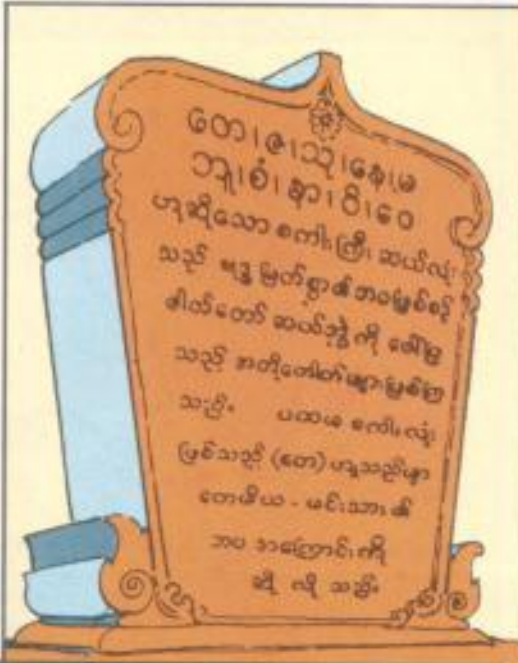
၁၉၃၉ ခုနှစ်က ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော စစ်ကြိုခေတ် ပန်းချီပန်းပုကျောင်းတွင် နည်းပြဆရာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ၁၉၄၁ ခုနှစ်က ဖွင့်လှစ်သည့် ပန်းချီအကယ်ဒမီတွင် ကထိကအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပညာရေးတက္ကသိုလ်တွင် ပန်းချီကထိကအဖြစ် လည်းကောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။

ဆရာကြီး၏ ထင်ရှားသော ပန်းချီလက်ရာများကို ရန်ကုန်အမျိုးသားပြတိုက်၊ တာရှ်ကင်ပြတိုက်၊ ပီကင်း အမျိုးသားပြတိုက်၊ ဟော်လန်နိုင်ငံ အမ်စတာဒမ်မြို့ရှိ ပန်းချီပြတိုက်၊ ဗုဒ္ဓဂယာတို့တွင် ချိတ်ဆွဲ ပြသထားကြောင်း မင်္ဂလာဒုံ လေဆိပ်တွင် စတုရန်းပေ ၃၀၀၀ ရှိ နံရံပန်းချီကားကြီးမှာ ဆရာအား ကမ္ဘာကျော်စေသည့် မြန်မာ့သရုပ်ဖော်လက်ရာပွန်ပန်းချီကားကြီးဖြစ်သည်။ ဝိလ်စာထောင်ဘုရား၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော် တို့တွင်လည်း သမိုင်းစင်စစ်ဆေးပန်းချီလက်ရာများ ရေးဆွဲခဲ့သည်။ မိတ္ထီလာ ဝန်စင်ဟိုတယ်၊ ကမ်းနားလမ်း ဟိုတယ်၊ ပညာရေးတက္ကသိုလ်တို့တွင် နံရံပန်းချီ လက်ရာများ ရေးဆွဲခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဦးဘကြည်သည် မြန်မာနိုင်ငံ ပန်းချီပန်းပု အစည်းအရုံးများတွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် (ဆ)ကြိမ်၊ စာပေလုပ်ငန်း ဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီဝင်၊ စွယ်စုံကျမ်းပြုရေးအဖွဲ့ဝင်၊ စုလှိုင်အကယ်ဒမီရွှေချယ်ရေးအဖွဲ့ဝင်၊ ယဉ်ကျေးမှုဌာန ပန်းချီအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံ ရိုးရာပန်းပညာရှင်များ အစည်းအရုံး(ပဟို) နာယကအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဦးဘကြည်သည် ၁၅-၄-၂၀၀၀ ရက်၊ ည ၆ နာရီ ၅၅ မိနစ်တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဇနီး ဒေါ်တင်မေ (ပညာရေးတက္ကသိုလ်-ငြိမ်း)နှင့် သား(၂)ဦး၊ သမီး(၁)ဦး၊ မြေး(၆)ဦး တို့ ကုန်ရစ်ပါသည်။

တေးမိယဇာတ်တော်ကြီး

ဓမ္မအဓိက ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးနှင့် ဓမ္မာဒေဝီ ပိရုရားတွင် တေးမိယကုမာရမင်း မင်းသားလေးတစ်ပါးဖွားမြင်လေသည်။ သားတော်ဟူ၍ ဤတစ်ပါးပင်ရှိသည်။

ငယ်စဉ်က ဓမ္မညီးတော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် တစ်နေ့တွင် တေးမိယမင်းသားလေးကို ရင်ဝယ်ထား လျှက် ခိုးသားလေးဦးကိုထိတ်လန့်စွာ ပြစ်ဒဏ် အမျိုးမျိုးခတ်လေသည်။

ထို့နောက်ထီးဖြူအောက်တွင် ဂျသီဝိထားစဉ်မင်းသား ငယ်သည် ထိုသို့သူတပါး အား ထိပ်လန့်ဘွယ်ပြစ် ဒဏ်စီရင်ခြင်းများကိုပ နှစ်ပြုသဖြင့်စိတ်အဆင်း ချိကြီးဆင်းရဲကာဖိုနိုး၍ သို့စဉ်းစား ပိတ်

တုရားလောင်ခြင်း၍ နောက် နောက် အပများကို ပြန်လည်တွေ့မြင်နိုင်စွမ်းရှိလေသည်။

ငါသည်လည်းတစ်နေ့တွင်ဘုရင်လုပ်ရချင်မည်။
ဤသို့သူတစ်ပါးအားအပြစ်ဒါဏ်စီရင်ရာ၌အကယ်၍
မှားယွင်းစွာစီရင်မိအံ့၊ ငါ၌ဆင်းရဲပူပန်မှု
ရောက်လတ္တံ့။
ငါသည်ယခင်ဘဝက မင်းပြုကာပြစ်ဒါဏ်များကို
မှားယွင်းစွာစီရင်မိသဖြင့်ရေပြည်တွင်ကြာမြင့်စွာ
ခံခဲ့ရသလိုယခုတစ်ဖန်ခံရဦးမည်။ ယခုမည်သို့
ကြံရမည်နည်း။

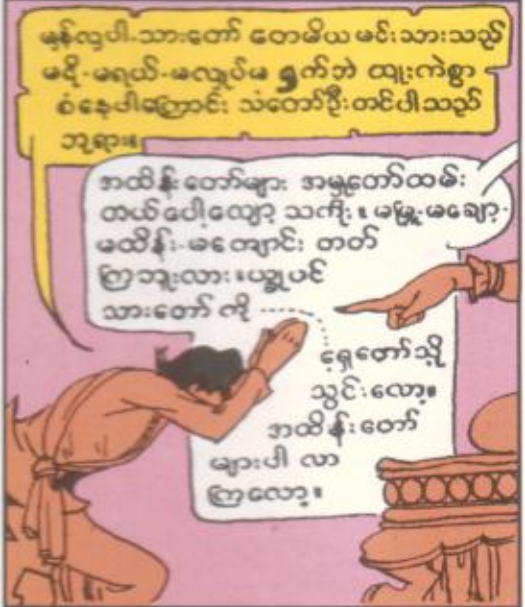
ထိုအချင်းအရာကိုယှင် ခုနှစ်ဘဝကမိခင်တော်စင်
ဥဒ္ဓါသော ထီးချက်စောင့်နတ်သမီး တွေ့သိ၍
ကိုယ်ထင်ပြုပြီးလျှင် မေးမြန်းရာ ဘုရင် မလုပ်လိုသော
ဆန္ဒကို သိရပြင့်.....

မင်းသားသည် ငရဲလားမည့်တေးကိုသာ တွေ့ကြောက်
လှလေသောကြောင့် ထိုနေ့မှစ၍ နတ်သမီးအကြံပေး
ချက်အတိုင်း ဆွဲအ နားတိုင်းသူများကဲ့သို့ မလုပ်မယှက်
ကြောင်တက်တက်နေလိုက်တော့သည်။

ထိုအချင်းအရာကို အထိန်းတော်များတွေ့ကြသော်
မိဖုရားကြီးထံ ချက်ချင်းဝင်၍ သံတော်ဦးတင်လေ
လျှင် -

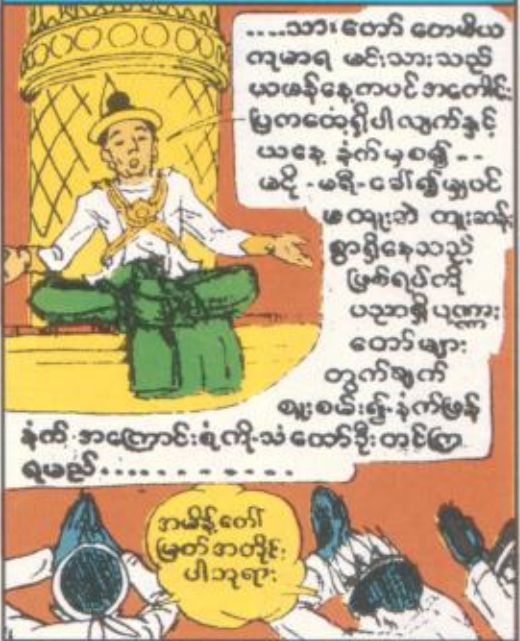
မိဖုရားကြီးသည် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သားတော်အား စမ်းသပ်ပြီးနောက် ဝေဒနာအမှန်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသောကြောင့် ဘုရင်ကြီးထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်

.....သားတော်သည် အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်မသိ . ယနေ့ နံက်မှ စ၍ မလို-မမြဲ-မငို-မလျှင်ဘဲ တုံ့လိုဘောသား စံပယ်နေကြောင်း ပါ သူရား.....

အလို- ကြံ့သိုသိုလျှင် ပရောဟိတ် ပုဏ္ဏား များ ရှေ့တော်သို့ အဖြစ် အခစား ဝင်စေလော့။

နန်းတွင်းပညာရှိ ပုဏ္ဏားတော်များရံလင်စွာ ခစားလျက် ရှိသောအခါ

.....သားတော် တေမိယ ကုမာရ မင်းသားသည် ယမန်နေ့ကပင် အကောင်း မြဲကထေ့ရှိပါလျက်နှင့် ယနေ့ နံက်မှ စ၍ - မငို - မမြဲ - ဝေါ်၍ ဖြစ်ပင် မတူညီဘဲ တူးဆင့် စွာရှိနေသည့် ဖြစ်ရပ်ကို ပညာရှိ ပုဏ္ဏား တော်များ တွက်ချက် ဖူးစမ်း၍ နံက်ဖြန် နံက် အကြောင်း ရံလိုသံ ထော်ဦး တင်ကြ ရမည်.....

အမိန့်တော် မြတ်အတိုင်း ပါ သူရား

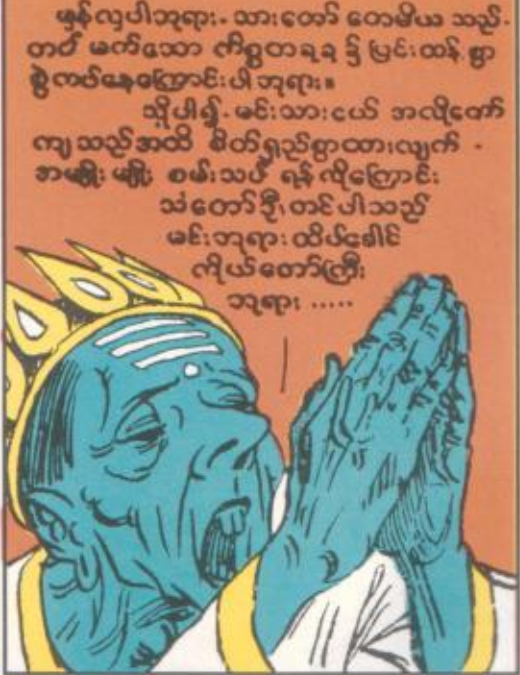
ပုဏ္ဏားများသည် တစ်ညလုံး ကျမ်းဂန်အသီးသီးများနှင့် ညှိနှိုင်း၍ တွက်ချက်ကြသော်လည်း အကြောင်းရင်းကို ရှာမတွေ့ဘဲဖြစ်နေကြသည်။

အမှန်အတိုင်း သံတော်ဦးတင် လျှင်တော့ - မင်းဖြစ် မင်းဒဏ် ခံရမှာဘဲ

ဒီတော့ - သာမန် - ညိုက် စွမ်းဖြင့် ဆင်ဖြင့်၍ ပရိယာယ် သုံးပြီး တင်ကြ ရတာပဲ။ မကောင်းလား။

နောက်တစ်နေ့နံက်တွင် ဘုရင်ကြီးအား -

ဖွန်လှပါသူရား - သားတော် တေမိယ သည် တတ် မက်သော ကိစ္စတခုခု နှိ မြင်းထန် စွာ စွဲကပ်နေကြောင်း ပါ သူရား။ သို့ပါ၍ မင်းသားငယ် အလိုတော် ကျသည့်အထိ မိတ်ရှည်စွာထားလျက် အဖိုး မရှိ စမ်းသပ် ရန် လိုကြောင်း သံတော်ဦးတင်ပါသည် မင်းဘုရား ထိပ်စေါင် ကိုယ်တော်ကြီး ဘုရား.....

ဒါနီ - ကောင်း၊ မြို့
ကျိသို တင် လျှင်
မည် ကဲ့ သို့ စမ်း
သပ် သင့် ကြောင်း၊
အတိ အကျ
ခွဲနိး ဩ ကုန်
လော့

မှန်လှပါဘုရား - မင်္ဂလာ
မှာ - ငယ်ရွယ်နုနယ်သော
ရွှိ - စား ဘွယ်ဘေခိဉ်
များ ကို မြသထားလျှင်
လည်း - စားလျိသော
ကြောင်း လျှင်များ
ပြောဆိုဘွယ်ရှိ၏။
မတောင်း မရဦး မလေး
ဘဲထား နှစ်လည်း - ဝိုယို
တောင်း ဘွယ်ရှိကြောင်း
ပါဘုရား

သို့သော်မင်းသားလေး စိတ်ထဲတွင်ကား ငရဲ
ခံရသည်ကိုသာ မြင်နေသည်။

ထို့ကြောင့် မိဖုရားကြီးရွှေတော်၌ပင် အစားအ
သောက် ကစားရောအနံ့အလင်ကို မင်းသားအား
ပြုစေ၏။

တစ်ခန့် စားတော်ခေါ်ချိန် လွန်သည်အထိ
ပွဲတော် ဆုပံ့မဆက် သဘာ် ထားသော်လည်း
မွှော်လင့်သကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ မနိမပြောဘဲနေလေ
သဖြင့်

သားတော်လေးကို ဒီလိုသာ အင် အရို
စောင့်နေကြမည် ဆိုလျှင် တော့ - သူ့ဇနီး
နတ်ရွာလား ရန်သာရှိတော့တယ်

အထိန်းတော်တို့ရယ် - အချိန်
ကျလျှင်
ပြတော်
တယ်
ပါစေ
.....
.....
.....

.....
.....
.....

တေမိယဇာတ်တော်ကြီး

ဆိုကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ခါ စမ်းသပ်ပြန်သော်လည်း
မထူးခြားဘဲ ရက်-လ-နှစ်များ ကူးလာသဖြင့်
ပုဏ္ဏားများက တင်ပြန်၏။

.....အသက်အရွယ် တဖြည်းဖြည်းကြီးလာ
သည်နှင့်အမျှ-စမ်းသပ်နည်းများ ပြောင်းသင့်
ကြောင်းပါဘုရား။ ။ ထိုကဲ့သို့လုပ်လျှင်
လည်း - ဟစ်အော်နိုင်၏။ ။ ပျော်ရွှင်မြူးဟူး
လည်း - ဟစ်အော်နိုင်၏။ ။ ဒေါသထွက်
လျှင်လည်း - ဟစ်အော်နိုင်၏။ ။ ချစ်မေတ္တာ
ပီတိ ယိုဖိတ်လွန်းကလည်း - ရယ်မြူး
လျှင် ဤ နိုင်သည် မဟုတ်
ပါလော ဘုရား...။

ထို့ကြောင့် ကျွမ်း ဘား၊ မျက်လှည့်၊ ရုပ်သေး၊
သဘင်ပွဲများဖြင့် စမ်းသပ်၏။ မင်းသားကား
မတုန်မလှုပ်ကျောက်ရမ်း။

ကြောက်စရာ
အပူကြီး
မယ်...
ကြာဇံ

ဆင်လိမ္မာ များ၊ အစွယ်ပုံမြေများ၊ လက်နက်များ၊
မီးများဖြင့် ငြိမ်းခြောက် စမ်းသပ်စေသော်လည်း
မကြောက်။

တင်လဲလူးခြင်း၊ အပုပ်နံ့ပေးခြင်း၊ မိုင်းတိုက်ခြင်း
ပြုလည်းမရ။

လှပသောမိန်းမပျိုများနှင့် ဆိတ်ကွယ်ရာတွင် တွေ့ဆုံစေသော်လည်းမရ။

ရှစ်သဏ္ဍ ကို...
..... မြင့်မိုရ်ရွှေတောင်
..... လုံး..... လုံး.....
..... လုံး သာပ.....
..... လေး.....

မောင်တော်
ဘုရား -
နှစ်မတော်
မေတ္တာ
ပန်း၊ ဆက်
လမ်း။

မင်းသားလေး ဆယ့်ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရောက်သည့်တိုင် အောင်စမ်းသပ်မရသဖြင့် ဘုရင်ကြီးသည် ရွှေစိတ်တော် ငြိပြီး ပုတ္တားများကို သင့်ခေါ်စေလျက် -

ဒို့. ပညာရှိ အကျော်အမော် လူကွားတော်ကို
..... အသစ်တို့ လျှောက်တင်သကဲ့သို့ပင်
စမ်းသပ်သော်လည်း . ၁၇. နှစ်တိုင် တိုင်သာ
ကြာ၍ - သားတော်မှာကား၊ မိုးစဉ်း ဖူး
ပြောင်းလဲခြင်း
မရှိတုံတကား၊
.....

သင်တို့၏
ဥာဏ်စွမ်း၊
ကုန်တုံး
ဖြီလော

အမြန်
တင်လော့

ဘဲ. မဖြစ်ချေဘူး. မင်းမြစ် မင်း ဒဏ်မှ
ကင်းလွတ်အောင် ကိုယ်လွတ်ရန် မဖြစ်ချေ
တော့မည်။

ဒုန်လှပါဘုရား - ထားလျှင်
လည်း နေ့ရပါမည်။ သတ်လျှင်လည်း သေရ
ပါမည်။ * ပထမ အစ ကထဲက - အဖြစ်မှန်
ကိုမတင် ဝံ့၍သာ - ရလျီရပြော - ပရိယာယ်
သုံး၍ တင်ပါသည်။ * အဒွန်မှာ - ကျမ်း
အစောင်စောင် ညှိနှိုင်း၍ တွက်ချက်ကြည်
နဲ့ရာ..... မင်းသားငယ်သည် မိုးစဉ်း
သဏ္ဍ ကာလ-ပတ်လုံး -... အရှင်မင်းကြီး
သည်၎င်း၊ မိဖုရားကြီးသည်၎င်း၊ တိုင်းမြစ်
ကြီးသည်၎င်း၊ ပျက်စီး
ခြင်းသို့ ရောက်အံ့ဟုတွေ
ရှိကြောင်းပါ ဘုရား။
ကိုဘေးဆိုကြီး မှလွတ်
မြောက်လိုက - မင်း
သား အား မြေတွင်း၌ မြှုပ်
နှံရမည်ဖြစ်ကြောင်း - ကို
မြေဖဝါးတော်မြတ် အောက်
ကြောက်ကြောက်နှင့်ပင်လျှောက်
တင် ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ - ရှိ
နန်းရှင် - အရှင် - မင်းကြီး
ဘုရား

ထိုလျှောက်တင်ချက်ကြောင့် မင်းကြီးသည် တုန်
လှုပ်ချောက်ချားသွား၏။ ထိုအကြောင်းကိုသိသော
မိဖုရားကြီးသည် အနားတိုး အဝစားဝင်ပြီး -

အရှင်မင်းကြီး - တခါက - ဘုရား နှမ ကို
အထူး အခွင့်အရေး၊ တခုပေးမည်ဟု
ကတိထားတော်မူ ထားသည့် အတိုင်း
ယူ တင်ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ တဦးတည်း
သော ရင်သွေးတော် တေမိယ မင်းသား
သည် အရွယ်လည်း ရောက်လာပြီဖြစ်
သဖြင့် - နောက်ဆုံး အလိုတော်စမ်းသပ်
သည့်အနေ နှင့် ထီးမွေ နန်းမွေ ချီးမြှင့်
တော်မူပါ။ ထီးနန်း
စည်းစိမ် - ထိုအရှိန်ဖြင့်
မြောင်းလိုက မြောင်းသွား
နိုင်ပါ

သင့်
ဘု
ရား
ကိုယ် - သင်တော်ပေသွား၏
- ရ - ရက် ချီးမြှင့်တော်
မူကြည့်မည်။

တေမိယမင်းသားအား နန်းတက်စေ၍ ဝန်ရက်စရာ သည့်တိုင်အောင် မထူးခြားသဖြင့် ဘုရင်ကြီးသည် ခေါ်သထွက်ပြီး ရထားမှူးကိုခေါ်၍ အမိန့်ချမှတ်ကာ ရွှေမျက်နှာတော် လွှဲလိုက်လေတော့သည်။

....နက်ဖြန်နက် မိုး
သောက်လျှင် ကျွဲမင်း
သားအား ဘုရင်အသုံး
အဆောင်ချယ်၍ ...
ဝေရပ်မြိုင်လယ်သို့
ရထားနှင့် ခေါ်အောင်
သွားပြီး - တွင်း တူး
မြေမြှုပ်စေ.....
အမိန့်တော်.....

ရထားမှူးသည် အမိန့်တော်ကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် တေမိယမင်းသားကိုခေါ်သွားပြီး တွင်းတူးနေစဉ် တွင်းထက်မှအသံကြား၍ မော့ကြည့်လိုက်ရာ -

ဘို-ရထားမှူး၊ ဘာကိစ္စအတွက်
တွင်းတူးနေရသနည်း။
သင်-မင်းမြူထမ်းသည်
အပြစ်လည်း လွတ်၍ ဆုလာဘ်
များပင်ရစေမည်။ ငှါ -
ယွှပင်လျှင်- ရွှေနန်း
တော်ဘိုမြန်စွာ
အကြောင်းစုံ
သံတော်ဦး
တင်လော့....

ဟင်

ရထားမှူးသည် စိတ်မချမ်းမသာဖြင့် မလွဲသာ၍သာ ပြေမြှုပ်ရန်ပြုလုပ်နေရသော်လည်း မင်းသား၏ ထူးခြား စွာသောအမိန့်ကို မမှော်လင့်ဘဲ နာခံရသောအခါ နန်းတော်သို့ သတင်းပို့ရန် ဝမ်းပန်းတသာ အပြန်သွားလေတော့သည်။

ဟင်---ရထား မှူးပင်
အယောက်တည်း
မြန်ကမ္ဘာတော့ သား
တော်လေး ခုတ်ရွာပဲဖြိုကိုး
ရှက် ရှက်
သားတော်လေးထားတော်ရှိ
မယ်တော် မွဲကွဲမိလို့

“ သားတော် တေမိယကုမာရမင်းသားသည် ရယ်ပြီးလှုပ်ရှားရွှေ့နားတော်ကြား၍ စကားများပင် ပိန့်ချွေ့ပြီ ” -

ဟူသော မင်္ဂလာ သတင်းကောင်းများကြားလေသော် ခမည်းတော်ဘုရင်ကြီး၊ မယ်တော်မိဖုရားကြီး နှင့်တကွ အားလုံးဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာမဆုံးဖြစ်ကြ လေသည်။

ဟေ... သားတော် စကားပြောပြီ -
ဟုတ်စားငါ ရွှေအားတော်များ
လေချော်
နေရော့
သလား
သားတော် မြေမြှုပ်
စကားပြောပြီ
ဟဲ့ဟဲ့